

О стрільниках, що стріли козацькії робять, і о козаках похвальное

Климентій Зиновіїв

І стрільники козакам потрібні бивають,
поневаж до воєнних справ стріли зробляють.
Бо і стрілою мощно так же поразити
і, як огненною стрільбою, умертвити.
І дивная річ стріли, кгда їх витягають
вгору і високо, так нічим не досягають.
Же которий знайдеться козак здорових рук,
то такий кріпко, мощно і добре тягнет лук,
Же аж может на версту воздух зацепити
і хмури воздушнії стрілою пробити.
І то по правді тому тако бити можно,
кгда і било на світі тоє то не ложно,
їж негдись стріла вгору козаком пущенна
суха, а з висоти в дол мокра возвращенна —
Знатъ то, же скрозъ дождевну хмуру стріла пройшла,
тільки що щось облаков небесних не дійшла.
Било то на сівері, в писця сього віку,
при людех многих, а не при єдном чоловіку.
І тогда ж хмури частка на землю ізпала,
величеством, яко чоловічая глава,
В подобі льода, і там же і ізтаяла
і водою світлою на землі зостала.
Прето дивуватися і зась стрілам треба,
же мало самого не досягають неба.
А ви, козаки, лук здорові потягайте
і з огненних оружій сміле випаляйте,
Бог вам нехай побіждать врагов помагаєт,
а вас од врагов в войсках і в домах сохраняєт.
Я всім милостям вашим сердечно прияю
а пришедших з войська миле поздравляю.